

въ турската колонна. Снаряда са распръснълъ и испотрепалъ масса Турци. Единъ късъ отскочилъ и наранилъ смѣлия ополченецъ. Когато са мръквало орловцитѣ и българскитѣ дружини си дали вѣрна клетва да оставятъ тукъ всички кости, но да не дадатъ Шипка. На другия день новия брянски полкъ са присъединилъ на тѣзи клетва. «Да лѣгнемъ до послѣдний человѣкъ!» говорили всички едногласно.*) «Всичка слава на първия день, казва Н. Данченко, принадлежи на шепата орловци и на българскитѣ дружини, между които имало 500 млади Българи, преди три дни доведени, съвършено неопитни. Отъ старитѣ ополченци повечето лежели въ долината на Тунджа, но и тукашната младежъ не падала по долу отъ своитѣ стари другари.» **)

На 10 августа неприятеля поченълъ отъ далечъ да гърми изъ топове и пушки. Отъ лудешкия штурмъ той са отрекълъ, защото виждалъ, че нѣма никаква полза; той предпочель да захване добри позиции, да са укрѣпи на тѣхъ и така да дѣйствува постепенно, но здраво. Русската артиллерия не могла да отговаря на толкозъ чести гърмежи, по тѣзи проста причина, че нѣмало достаточнo снаряди, а по-рано отъ 12 августа не можало да са очаква пристиганъето имъ. Вечерьта рускитѣ войски са заловили да поправятъ своитѣ ложементи и батареи, подъ силния огънь на неприятеля, който цѣла ноць не преставалъ да гърми.

На 11 августа преди да са разсъмне неприятеля поченълъ да гърми изъ топове не само отъ старитѣ си батареи (на Малки Бърдакъ съ 10 тона) а и отъ нова батарея която била настанена на голата рѣглина съ 12 тона. Турцитѣ открили огънь отъ фронта, и отъ двата флангове. Задъ чиличаната руска батарея са намѣрвалъ

*) Немировичъ-Данченко. Годъ Войны. Стр. 42.

**] Id. 42.